

De col·laboració

Responent a una crida

Delimitació de partits mèdics?

per

JORDI CANTÓ I FONT

IV

EL Sindicat de Metges de Catalunya fa, no més, deu anys que fou creat. Per la vida d'una Societat de l'empenta del nostre Sindicat, deu anys no són res. Si, però, els deu anys transcorreguts no són res o no representen gran cosa en la vida de la nostra Institució, en canvi, els fets historiat, tot el que s'ha pogut fer durant aquests deu anys, té una valor incontestable.

Hem de remarcar-ho per tal que els nou-vinguts a la collectivitat mèdica, provinents de les promocions 1921-1930, procurin d'assabentar-se'n i sàpiguen que la implantació del programa renovador i encarrilador d'unes més cordials relacions del metge amb el metge, i del metge amb el client, no fou cosa senzilla, ni mancada de serioses dificultats. Caldria que els nou-vinguts se n'assabentessin, si més no, per a evitar que en continuar la nostra obra—paralitzada per la dictadura—no es repetissin els conflictes i pertorbacions dels nostres començaments.

En reprendre la feina no hem de sentir les impaciències de quan—tot just fundat el Sindicat—volguérem implantar la delimitació i les noves bases del nostre treball professional. Avui hem de meditar serenament el que anem a fer i aprofitar les ensenyances que—com objectiva lliçó de coses—ens ha deixat l'experiència de les primeres actuacions sindicals. Perquè ho entenem així, en respondre al convit del Dr. J. Mestres i Miquel, per tal que l'illustrem en els diferents problemes que pot plantejar-nos la Delimitació de Partits mèdics, ho hem fet entretenint-nos—almenys en els tres escrits publicats en aquestes mateixes planes

—excessivament. Ho férem a posta i amb plena consciència del que fèiem, perquè sabem com so- len ésser desconeguts o oblidats molts dels punts cabdals de l'actuació que els nostres dirigents voldrien imprimir i donar com a solució als nostres problemes. En recolzament del que diem, ve molt a tomb de recordar, ara, les paraules del metge i ensem conegut polític Clemenceau—amb tanta oportunitat posades de relleu pel Dr. F. Proubas- ta—: *L'estament mèdic és el que pitjor defensa els seus interessos. Jo voldria veure la resposta— diu—que donarien els fusters, per exemple, si, amb l'excusa d'una assegurança, hom proposés de variar el jornal d'ells.*

Aquestes paraules, pel fet d'haver estat dites per un metge que actuava com a polític, i en llocs preeminents—feridores com són de la nostra dignitat collectiva, i essent, com són, reflex fidel de la nostra ineptitud o impotència constructiva—haurien de fer-nos reaccionar intensament i violentament. Malgrat fossin dites referint-se als conflictes que ens creen les mutualitats i companyies d'assegurances, tenen un aspecte genèric que fa que les puguem aplicar a tots els aspectes del nostre problema—al meu entendre—únic.

Efectivament. Mèdicament parlant, arreu del món s'observa, amb més o menys intensitat, el fenomen de *plèthora professional*. Com a tot arreu, els metges d'ací, protestem de les dificultats que, cada dia més, se'ns presenten i ens priven de poder plantar cara a les necessitats econòmiques, tant d'ordre professional, com personal. La manera paorosa com creixen i es multipliquen les